

ligger paa Tingets Bord i Dag, det lykkedes os at vinde omtrent alle Partier i Folketinget derfor, der var almindelig Glæde over det hele Land over det Forslag, 90 pCt. af Befolkningen hilste det med Glæde, og saa er det naturligt, at vi ogsaa staa paa dette Forslag. Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) har imidlertid Ret i, at Ord have vi haft nok af, hvad det først og fremmest kommer an paa, er Handling, og jeg tror, at Handlingerne hidtil fuldkommen have bevist Beredvillighed til Imødekommen fra mine Meningsfællers Side. — Jeg skal i øvrigt ikke sige mere i Anledning af, hvad den højttærede Finansminister har henvendt til mig.

Den ærede Ordfører beklagede, at jeg ikke kunde nægte mig den Fornøjelse at holde et længere Foredrag her i Salen. Nægte mig den Fornøjelse! Det beror paa en stor Misforstaaelse af den ærede Ordfører. Jeg begyndte netop med at sige, at jeg vilde ønske, at jeg kunde følge den ærede Ordførers Eksempel og være ganske kort. Det har til visse ingen Fornøjelse været for mig her i Dag at gøre disse Bemærkninger i Anledning af Flertallets Beretning, tværtimod! Det var noget, jeg følte mig tvunget til ifølge min Stilling i Udvalget, da der ikke har været Lejlighed for mig, for Mindretallet i det hele, til skriftlig at yde noget Bidrag i Anledning af Flertallets Bemærkninger. Men jeg kunde gerne sige til den ærede Ordfører, at jeg synes neppe, at der var nogen særlig Trang for det ærede Flertal til at fremkomme med denne lange Beretning, som jo dog i alt væsentligt er en Gentagelse af, hvad der tidligere er sagt og skrevet om samme Sag. Men naar den er fremkommen, maa den ærede Ordfører finde sig i, at vi tillade os ogsaa at sige et Par Ord om denne lange Beretning. Det har jeg ganske vist ikke gjort med nogen særlig Fornøjelse, men fordi jeg fandt, det var min Pligt.

Den ærede Ordførers Bemærkninger om de 4 foregaaende Aars Behandlinger, om, at man har bestandig modtaget det samme atter og atter fra Folketinget, skal jeg lade ligge, det have vi drøftet saa tidt, og det er aldeles overflødig at komme ind derpaa. Derimod kom den ærede Ordfører med en Bemærkning om, at det var rart at blive fri for det hele, at ganske vist vilde Befolkningen vel nok synes — deri kunne vi vel nok samstemme — om at blive fri for Hartkornsskatterne og Bygningsafgiften, men Ejendomsskylden vilde

ikke tiltale Befolkningen. Jeg har aldrig udtalt mig om at blive fri for det hele, hverken i Aar eller nogen Sinde tidligere har jeg talt derom. Jeg glæder mig over at have haft Lejlighed til under 1ste Behandling i Fjor af Folketingets Forslag at sige — med Henblik paa Regeringens Forslag — at dette, at ville sammenflikke 2 Systemer, at lappe 2 Systemer sammen, duer ikke, det er hverken Fugl eller Fisk. Men, sagde jeg, en fuldstændig Afskrivning af de gamle Grundskatter, som man har det i andre Lande, er jeg med til og vil gerne forhandle derom, men jeg ser ikke rettere, „end at det kræver saa mange Hensyn og Overvejelser, at det ikke er muligt at gennemføre det i denne Samling.“ Saaledes har jeg udtalt den Gang, og jeg siger fremdeles, at en fuldstændig Afskrivning over hele Linien af de gamle Grundskatter med Vederlag i Stedet, det er jeg med paa og vil med største Fornøjelse være med til at forhandle derom. Men jeg har sagt, at dette, som Landstinget vil sætte i Stedet som Vederlag, vil sikkert ikke vinde Genklang i Folketinget, men jeg tror — det er noget, som Flertallet ikke holder af at høre —, at det foreliggende Forslag om Ejendomsskyld i den Form, hvori det foreligger fra Flertallet, er absolut umuligt, kan slet ikke gennemføres og ikke vinde Tilslutning i Befolkningen.

Maa jeg gøre en Bemærkning i Anledning af Taksationerne. Den ærede Ordfører sagde noget om, at jeg havde forundret mig over, at der skulde tages Hensyn til Taksationer til Laaneefterretning. Det har jeg slet ikke. Tværtimod, jeg udtalte min Samstemning, jeg var enig med Flertallet. Jeg sagde: det er ganske naturligt, at naar vi skulle vurdere Ejendomme, skulle de vurderes ens, enten det er til Skat eller til Laan, det er en ganske naturlig Ting. Men, hvad jeg sagde videre, var dette, at den Omstændighed vilde netop føre til, at vi kom meget højere op med Værdierne end de Værdier, der foreligge for os gennem Statistisk Bureau om Salgsværdierne. — Boniteringen af Jord er det ikke værd at tale om videre, end hvad jeg tidligere har sagt, første Gang da jeg havde Ordet. Den Gang udtalte jeg blandt andet, at enten 1 Td. Land skal drives af en Husmand eller en Proprietær, maa den være lige meget værd, altsaa Boniteringen af 1 Td. Land maa blive aldeles ens uden Hensyn til, hvem der ejer den. — De smaa Ejendomme og alt, hvad der derom er sagt, skal jeg ikke